

ทำตนให้ร่ำรวย ต่อหน้าพระเจ้า

LECTIO (พระวาจาตรัสอะไร)

ลูกา 12 : 13-21 การสะสมทรัพย์สมบัติ

“ประชาชนคนหนึ่งทูลพระเยซูเจ้าว่า ‘พระอาจารย์ โปรดบอกพี่ชายข้าพเจ้าให้แบ่งมรดกให้ข้าพเจ้าเถิด’ ¹⁴พระองค์จึงตรัสกับเขาว่า ‘มนุษย์เอ๋ย ใครตั้งเราเป็นผู้พิพากษาหรือเป็นผู้แบ่งมรดกของท่าน ¹⁵แล้วพระองค์ตรัสกับคนเหล่านั้นว่า ‘จงระวังและรักษาตัวไว้ให้พ้นจากความโลภทุกชนิด เพราะชีวิตของคนเราไม่ขึ้นกับทรัพย์สมบัติของเขา แม้ว่าเขาจะมั่งมีมากเพียงใดก็ตาม’

¹⁶พระองค์ยังตรัสอุปมาเรื่องหนึ่งให้เขาทั้งหลายฟังอีกว่า ‘เศรษฐีคนหนึ่งมีที่ดินที่เกิดผลดีอย่างมาก ¹⁷เขาจึงคิดว่า “ฉันจะทำอย่างไรดี ฉันไม่มีที่พอจะเก็บพืชผลของฉัน” ¹⁸เขาคิดอีกว่า “ฉันจะทำอย่างนี้ จะรื้อยุ้งฉางเก่าแล้วสร้างใหม่ให้ใหญ่โตกว่าเดิม จะได้เก็บข้าวและสมบัติทั้งหมดไว้ ¹⁹แล้วฉันจะพูดกับตนเองว่า “ดีแล้ว เจ้ามีทรัพย์สมบัติมากมายเก็บไว้ใช้ได้หลายปี จงพักผ่อน กินดื่มและสนุกสนานเถิด” ²⁰แต่พระเจ้าตรัสกับเขาว่า “คนโง่เอ๋ย คินนี้ เขาจะเรียกเอาชีวิตเจ้าไป แล้วสิ่งที่เจ้าได้เตรียมไว้จะเป็นของใครเล่า ²¹คนที่สะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตนเองแต่ไม่เป็นคนมั่งมีสำหรับพระเจ้า ก็จะเป็นเช่นนี้”

‘จงระวังและรักษาตัวไว้ให้พ้นจากความโลภทุกชนิด เพราะชีวิตของคนเราไม่ขึ้นกับทรัพย์สมบัติของเขา แม้ว่าเขาจะมั่งมีมากเพียงใดก็ตาม’ (ลก 12:15)

ความหมายของชีวิต

“แสงสว่างส่องทางเดิน”... พระคริสตเจ้าและพระวรสารของพระองค์ทรงบอกวิธีค้นพบความหมายของชีวิต ซึ่งไม่ขึ้นอยู่กับปริมาณของทรัพย์สมบัติที่มี ความโลภทำให้สติปัญญามืดมัวและกีดกันเรามิให้ฟังพวาพระเจ้า ทรัพย์สินสามารถเป็นพาหนะนำสู่พระเจ้าได้และก็อาจเป็นอุปสรรคได้เช่นกัน ผู้เป็นศิษย์แท้จริงของพระเยซูเจ้า จะต้องวินิจฉัยและหลีกเลี่ยงการถูกหลอกลวง ทรัพย์สินเงินทองทำให้มนุษย์มีความมั่นคงปลอดภัยเพราะทำให้สามารถจัดการกับชีวิตของตนเองได้ตามที่ปรารถนา โดยไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่นหรือพึ่งรัฐบาล มันช่วยเขาให้จัดการชีวิตของตนเองและจัดการกับสิ่งต่างๆ ตามที่ตนพอใจ เขาสามารถทำสิ่งใหญ่โตหรือโครงการขนาดใหญ่ได้ เกี่ยวกับเรื่องนี้ ทรัพย์สินเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการมีชีวิตอยู่อย่างถูกต้อง พระเยซูเจ้ามิได้มีปัญหากับการจัดการทรัพย์สินและความมั่งคั่งอย่างดี แต่พระองค์ยืนยันว่าทรัพย์สินและความร่ำรวยสามารถทำให้มนุษย์รู้สึกห่างไกลจากพระเจ้าและเพื่อนพี่น้อง ทำให้เขาคิดว่า พวกเขา

ที่พึงในยามยากจน ในยามชรา และความตาย ยิ่งกว่านั้นเขายังได้รับความพึงพอใจกับความสนุกสนานที่โลกนี้หยิบยื่นให้ สำหรับหลายๆ คนถือว่า ความสำเร็จทางวัตถุเป็นเครื่องหมายของการอวยพรจากพระเจ้า เขาคิดว่าพวกเขาได้ทำหน้าที่ของตนในชีวิตอย่างดี เมื่อเขามีทรัพย์สินและได้รับการนับหน้าถือตา และขอพระเจ้าไม่ทรงคาดหวังจากพวกเขาอีกต่อไปกว่านี้ อย่างไรก็ตาม แม้สำหรับพวกเขา พระบัญญัติสำคัญที่ว่า “จงรักพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์เป็นบรรทัดฐานสูงสุด” ที่จะอนุญาตให้พวกเขาตัดสินชีวิตของตน

เงิน คือความมั่นคงที่จอมปลอม ความต้องการพื้นฐานประการหนึ่งของมนุษย์ก็คือความมั่นคงปลอดภัย มนุษย์จึงแสวงหาอย่างทุ่มเทและจริงจัง ด้วยการติดตามกระแสที่เก่าแก่เท่ากับประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ บ่อยครั้งเขาเลือกสิ่งของและเงินทองเป็นศิลาหัวมุมในชีวิตของเขา เงินให้สำนึกของความมั่นคงปลอดภัยแก่มนุษย์ ให้โอกาสและความสามารถที่จะทำทุกสิ่งทุกอย่าง กลไกของการสะสมก็เริ่มต้นขึ้น กล่าวคือมีเงินเท่าใดก็ไม่เพียงพอ เงินกลับกลายเป็นเทพเจ้าสำหรับเขา เมื่อเงินกลับเป็นเทพเจ้า บุคคลจึงพร้อมจะทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อจะได้มา ความกระหายเงินทองทำให้มนุษย์ต่อสู้กับมนุษย์ด้วยกัน ถ้าคนหนึ่งพยายามที่จะมีให้มากกว่าอีกคน ก็จะกลายเป็นคู่แข่งที่ต้องเอาชนะหรือกำจัดออกไป การแบ่งมรดกเป็นช่วงเวลาที่ยากลำบากเสมอในครอบครัว การแบ่งมรดกให้มีความถูกต้องและยุติธรรมเกือบจะเป็นไปไม่ได้ การแบ่งมรดกกลับกลายเป็นการแบ่งแยกภายในครอบครัว เงินกลับกลายเป็นบ่อเกิดของชนชั้นทางสังคม การแบ่งชั้นวรรณะ การคัดออก คนที่มีมากมีแนวโน้มที่จะถือว่าตนเองอยู่เหนือคนอื่น คนเราจึงไม่มีความเสมอภาค พวกเขาแตกต่างกันด้วยสิ่งที่มี เงินกลับกลายเป็นคุก บรูซแห่งเงินตราคือคนแก่ นักบุญฮิลารีแห่งปีวติเยร์ผู้มีชีวิตอยู่ในศตวรรษที่ 4 ได้เขียนไว้ว่า “มนุษย์ต่อสู้กับผู้เบียดเบียน เป็นศัตรูกับผู้ที่ยกยอประจบสอพลอ..เขาไม่ได้ไปบริบททรัพย์สินเพื่อทำลายชีวิตหรือทำให้ใครบาดเจ็บ แต่เขาทำเพื่อปากท้องของตนเอง เขาไม่ได้รับทรัพย์สินเพื่อให้ชีวิตกับเราแต่ให้ตนเองร่ำรวยขึ้นมา โดยนำความตายมาสู่เรา เขาไม่ได้นำเราไปสู่อิสรภาพ แต่เขาขังเราไว้ในคุกต่างหาก เขาผลักเราไปสู่การเป็นทาสด้วยการให้เกียรติเราในวังของเขา เขาไม่ได้ตีสีข้างแต่เขายึดครองหัวใจ

“พระองค์แต่ผู้เดียวทรงเป็นความดีของข้าพเจ้า”

พระเจ้าแต่พระองค์เดียวทรงเป็นหลักประกันที่มั่นคงของชีวิตและความเป็นอยู่ของมนุษย์ การใช้สิ่งต่าง ๆ แมดีในตัวเอง ก็มีความหมายแต่ในพระองค์เท่านั้น สรรพสิ่งมิใช่เป็นเครื่องมือเพื่อสร้างความแตกแยก แต่เป็นเครื่องมือสร้างความสนิทสัมพันธ์และความเป็นหนึ่งเดียวกัน มนุษย์ไม่เก็บทรัพย์สินสมบัติไว้กับตัวอย่างเห็นแก่ตัว แต่เขาเปลี่ยนมันเป็น “เครื่องหมาย” ของความรัก พระสังคายนาวาติกันที่สอง GS 69 กล่าวว่า “พระเจ้าทรงสร้างแผ่นดินและทุกสิ่งที่อยู่บนแผ่นดิน เพื่อมนุษย์ทุกคนและทุกชาติได้ใช้ ดังนั้น สิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้นต้องถูกแบ่งให้กับทุกคนตามหลักของความเสมอภาค ความยุติธรรมและความรัก ดังนั้น ทรัพย์สินไม่ว่าจะมีรูปลักษณะเช่นไร ต้องได้รับการจัดการให้เป็นไปตามเป้าหมายที่เป็นสากลของทรัพย์สินนั้น โดยประยุกต์ให้เข้า

กับสถาบันที่ขอบรรณของประชาชาติ ตามสถานการณ์ที่หลากหลายและแปรเปลี่ยนไปตามสภาพ”

* “ถ้าท่านทั้งหลายกลับคืนชีพพร้อมกับพระคริสตเจ้า” (คส 3,1-11)

หนังสือคำสอนของพระศาสนจักร ข้อ 183-184 พูดถึงคำสอนของกางเขนเป็นเบื้องต้น พระศาสนจักรมีความ “มั่งคั่ง” เมื่อขัดสนทางด้านวัตถุ เพราะมีความพร้อมที่จะรับความช่วยเหลือที่มาจากพระจิตของพระคริสตเจ้าด้วยความเชื่อ เมื่อพระศาสนจักรเชื่อมั่นในเครื่องมือของมนุษย์ พระศาสนจักรก็อยู่ในสภาพที่ “ยากจน” “ไม่มีความสุข น่าเวทนา ตาบอด และเปลือยเปล่า” คนมั่งมีในเรื่องอุปมาพูดแต่คำว่า “ฉัน” (“ฉันจะรื้อยังฉางเก่า.....ฉันจะสร้างใหม่ให้ใหญ่โตกว่าเดิม ฉันจะเก็บข้าวและสมบัติทั้งหมดไว้”) ใช้แต่คำคุณศัพท์ที่แสดงความเป็นเจ้าของ เช่น "ของฉัน" (ทรัพย์สินสมบัติของฉัน พืชผลของฉัน ยุ้งฉางของฉัน วิญญาณของฉัน) ไม่มีใครอยู่ในสายตาของเขา คนที่ปิดกั้นตนเอง ไร้ซึ่งเครื่องหมายชี้ทาง มิใช่ขาดความใจกว้างเท่านั้น แต่ยังขาดสัมพันธ์ภาพอีกด้วย ชีวิตมิได้เป็นของเขา อันที่จริง

²⁰แต่พระเจ้าตรัสกับเขาว่า “คนโง่เอ๋ย คินนี้ เขาจะเรียกเอาชีวิตเจ้าไป

พระเยซูเจ้ามิได้เอาความตายมาสู่เรา เพื่อให้เราดูถูกทรัพย์สินของแผ่นดิน

พระวรสารมิได้ต่อต้านความปรารถนาที่จะเสวยสุขสั้นๆ ตามทาง เหมือนเศรษฐีผู้นั้นอยากกระทำ (วิญญาณของข้าเอ๋ย “ดีแล้ว เจ้ามีทรัพย์สินสมบัติมากมายเก็บไว้ใช้ได้หลายปี จงพักผ่อน กินดื่มและสนุกสนานเถิด”) พระเยซูเจ้ามิได้ตรัสว่า ขนมปังเป็นสิ่งที่ไม่ดีหรือทรัพย์สินสมบัติเป็นสิ่งเลว แต่พระองค์ตรัสว่า มนุษย์มิได้เจริญชีวิตด้วยขนมปังเท่านั้น แต่พระองค์ตรัสว่า หากมนุษย์เจริญชีวิตด้วยขนมปังเพียงอย่างเดียว ทรัพย์สินสมบัติเพียงอย่างเดียว ทรัพย์สินเพียงอย่างเดียว มนุษย์จะตาย

พระองค์ตรัสว่า ชีวิตของท่านไม่ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ท่านเป็นเจ้าของ ไม่ขึ้นกับสิ่งที่คนหนึ่งมี แต่ขึ้นอยู่กับสิ่งที่คนหนึ่งให้ ชีวิตอยู่ได้ด้วยชีวิตที่มอบให้ เรามั่งมีด้วยสิ่งที่เราให้ "ถ้าท่านต้องการ ท่านมียุ้งฉางในบ้านของคนยากจน" (นักบุญ บาซิลีโอ) แต่คนรวยสร้างทะเลทรายโดยรอบ เขาอยู่คนเดียว โดดเดี่ยวอยู่กลางยุ้งฉางที่เต็มด้วยข้าว

ไม่มีการเอ่ยถึงคนอื่น ไม่มีใครอยู่ในบ้าน ไม่มีคนจนที่ประตูบ้าน ไม่มีใครได้รับส่วนแบ่งของความยินดีที่ได้จากการสะสม บุคคลมีคุณค่าน้อยกว่าจำนวนกระสอบข้าว เขาไม่มีชีวิตที่ดี พระเยซูเจ้าทรงมีพระประสงค์ที่จะตอบคำถามเกี่ยวกับความสุข ที่หล่อเลี้ยงอย่างน้อยสองสภาพ อันได้แก่ ไม่สามารถอยู่อย่างโดดเดี่ยว และมีสิ่งที่ต้องกระทำกับพระพรเสมอ

ท่านปรารถนาชีวิตที่เต็มเปี่ยมหรือ จงอย่าไปหาสิ่งของที่ตลาด เพราะสรรพสิ่งสัญญาในสิ่งที่ไม่สามารถทำตามได้ จงเปลี่ยนความปรารถนาของท่านเถิด ทางเลือกนั้นชัดเจน กล่าวคือ ผู้ที่สะสมไว้ "สำหรับตนเอง" จะค่อยๆ ตายทีละน้อย ผู้ที่มั่งมีต่อหน้าพระเจ้า พบความลับของชีวิตซึ่งไม่ตาย

MEDITATIO (พระวาจาตรัสอะไรกับฉันวันนี้)

- * ขจัดความไม่บริสุทธิ์ทุกชนิดออกจากชีวิต การโกหกปกปิด ความเห็นแก่ตัว เพื่อยอมให้พระคริสตเจ้าเป็นที่ “ประจักษ์” แก่สายตาของผู้อื่น พระองค์เท่านั้น ที่สามารถทำให้เอกภาพที่เสียไปกลับคืนมา
- * มิใช่ไม่รับผิดชอบ แต่เป็นการเชิญให้เจริญชีวิตที่เต็มเปี่ยมและเข้มข้นมากขึ้น ซึ่งมิติทางด้านวัตถุและด้านจิตวิญญาณรวมกันเป็นหนึ่งเดียวในตัวมนุษย์
- * ดังนั้น การเป็นชาวกรีกหรือชาวยิว การเข้าสู่หนัดหรือไม่เข้าสู่หนัด การเป็นอนารยชนหรือชาวลิเบีย การเป็นทาส หรือเป็นคนอิสระไม่สำคัญอีกต่อไป ที่สำคัญก็คือพระคริสตเจ้าผู้ทรงเป็นทุกสิ่งในทุกคน^f (คส 3,11)

ORATIO (พระวาจาทำให้ฉันภาวนา)

ขอโทษ สดด 95,8-9

"ท่านอย่าทำใจให้แข็งกระด้างเหมือนที่เมรีบาห์
เหมือน ในวันนั้นที่มีสสารในถิ่นทุรกันดาร

- 9 เมื่อบรรพบุรุษของท่านทดลองเรา
เขาทดสอบเรา แม้ได้เห็นการกระทำของเราแล้ว”

ขอบคุณ สดด 95,1-2.6

- 1 มาเถิด เราจงสรรเสริญพระยาห์เวห์ด้วยความยินดี
เราจงให้ร้องสรรเสริญพระองค์ผู้ทรงเป็นหลักศิลา ที่ช่วยเราให้รอดพ้น
- 2 เราจงเข้ามาเฝ้าเฉพาะพระพักตร์เพื่อขอบพระคุณ
เราจงให้ร้องเพลงสดุดีถวายพระองค์ด้วยความยินดี
- 6 มาเถิด เราจงกราบนมัสการพระองค์
เราจงคุกเข่าลงเฉพาะพระพักตร์พระยาห์เวห์ผู้ทรงสร้างเรา

ขอพรพระเจ้า

คำเตือนมิให้ยึดติดกับสิ่งของของโลกมิได้หมายถึงฐานะไม่ใช่ แต่เป็นคำเชิญให้เจริญชีวิตอย่างเต็มที่และเข้มข้น ทั้งที่มองเห็นและมองไม่เห็น มิติทางด้านวัตถุและจิตใจพบกันและหลอมรวมกันเป็นเอกภาพของมนุษย์ ซึ่งร่างกายและวิญญาณแสวงหาพระเจ้าอย่างไม่รู้เหนื่อย พระจิตเจ้าทรงทำให้เข้าใจ

CONTEMPLATIO (พระวาจาของพระเจ้ากลับเป็นความจริง)

การเป็นคนมั่งมีต่อหน้าพระเจ้าหมายความว่า ไม่ตกในการประจัญ เรื่อง ความวิตกกังวล ความกระวนกระวายใจ เหมือนกับว่าทุกอย่างขึ้นกับเราเท่านั้น ความเป็นคนมั่งมีต่อหน้าพระเจ้า มีความหมายว่า มอบทุกสิ่งทุกอย่าง อันได้แก่สิ่งที่เราเป็นและสิ่งที่เรามี เช่น การงาน ทรัพย์สมบัติ ความรัก และชีวิต ไว้กับพระเจ้าและความรักของพระองค์

การเป็นคนมั่งมีต่อหน้าพระเจ้าหมายถึงการให้ โดยเฉพาะ "การให้ทาน" การกระทำเช่นนี้เป็นการปฏิบัติความเมตตา สิ่งนี้มีความหมายว่าเจริญชีวิตเหมือนเป็น "ทาน" (ความเมตตากรุณา) และเป็นการอุทิศตนเอง ในการแบ่งปันทรัพย์สิน และความดี จงหาเงินที่ไม่มีวันชำรุด "จงหาทรัพย์สมบัติที่ไม่มีวันหมดสิ้นในสวรรค์ ที่นั่นขโมยเข้าไปไม่ถึงและแมลงชมอนไม่ทำลาย" (ลก 12,33)

การเป็นคนมั่งมีต่อหน้าพระเจ้าหมายถึงเจริญชีวิตเพื่อผู้อื่น ความมั่งมีต่อหน้าพระเจ้าจะเพิ่มขึ้นถ้ามีการแบ่งปัน สิ่งที่เราสามารถนำติดตัวไปแม้หลังความตายก็คือความดีที่เราได้กระทำและการแบ่งปันกับผู้อื่น มิใช่สิ่งที่เราครอบงายและสะสมไว้ในชีวิต เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นของแผ่นดิน ก็จะต้องอยู่บนแผ่นดิน

ทั้งนี้มิได้หมายความว่า เราคริสตชนไม่เห็นคุณค่าสิ่งๆที่พระเจ้าทรงสร้าง ตรงข้ามเมื่อเรายุติความปรารถนาที่จะครอบครอง หรือบริโภคสิ่งสร้างของพระเจ้า ก็เท่ากับเห็นคุณค่าของสิ่งสร้างอย่างแท้จริง เราจะเห็นความงามแท้จริงที่ไม่ฉาบฉวย เมื่อเราใช้ทรัพย์สินเพื่อความดี เราพบความยินดีตั้งแต่บนแผ่นดินนี้แล้ว สิ่งๆที่พระเจ้าได้สร้างมา มิใช่เพื่อให้เรานำมาสะสมไว้โดยไม่เกิดประโยชน์ แต่เพื่อรับใช้ บนทางเดินของเราไปสู่เป้าหมายนิรันดรของเรา (พระคุณเจ้า ฟรังซิส โพลโล)

COMMUNICATIO (พระวาจาทำให้ทุกคนเป็นธรรมทูต)

6¹ในฐานะผู้ร่วมงานของพระเจ้า เราขอร้องทันททั้งหลาย อย่าเพียงแต่รับพระพรของท่านของพระองค์ไว้โดยไม่เกิดผล² พระองค์ตรัสว่า "ในเวลาที่เหมาะสม เราได้รับฟังท่าน และในวันแห่งความรอดพ้น เราได้ช่วยเหลือท่าน" ขณะนี้คือเวลาที่เหมาะสม ขณะนี้คือวันแห่งความรอดพ้น³ เราไม่เป็นอุปสรรคกีดขวางทางของใคร เพื่อมิให้ใครดำรงรับใช้ของเรา⁴ แต่เราแสดงตนเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าในทุกกรณีด้วยความอดทนอย่างมาก ในความทุกข์ยาก ความขัดสน ความคับแค้น⁵ การถูกโบยตี การถูกจองจำ การจลาจล ความเหน็ดเหนื่อยจากการงาน การอดนอน การอดอาหาร⁶ เราแสดงตนเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าด้วยความบริสุทธิ์ใจ ความรู้ ความเพียรอดทน ความใจดี ความช่วยเหลือของพระจิตเจ้า ความรักที่ไม่เสแสร้ง⁷ ถ้อยคำสัตย์จริงและด้วยพระอนุภาพของพระเจ้า โดยใช้ความชอบธรรมเป็นอาวุธทั้งมือซ้ายและมือขวา⁸ ทั้งยามมีเกียรติและยามไร้เกียรติ ทั้งเมื่อถูกกล่าวร้ายและกล่าวดี เราถูกกล่าวหาว่าเป็นคนหลอกลวง แต่เราก็พูดความจริง⁹ เราถูกกล่าวหาว่าไม่มีใครรู้จัก แต่เราก็มีคนรู้จักมาก เหมือนกับคนกำลังจะตาย แต่เราก็ยังมีชีวิตเหมือนคนถูกลงโทษ แต่เราก็ไม่ถูกประหารชีวิต¹⁰ เหมือนกับเป็นคนมีความทุกข์ แต่เราก็ยินดีเสมอ เหมือนกับเป็นคนยากจน แต่เราก็ทำให้คนจำนวนมากมั่งมี เหมือนกับคนที่ไม่มื่ออะไรเลย แต่เราก็มีทุกอย่าง" (2 คร 6,1-10)

@@@@@@@@